

HUISVESTING Nieuwe leefgemeenschap in het klooster

Jongeren gaan wonen bij de zusters in Alverna

Een kleine stoet grijze hoofden schuifelt met hun rollators na het ochtendgebed door de gang van klooster Alverna. Moeder-overste Auxiliane, 86 maar nog vief en jong van geest, maakt meteen een grapje. „Daar gaat onze gemotoriseerde colonne.”

Arthur de Mijntenaere
a.de.mijntenaere@mediahuis.nl

Aerdenhout ■ De bedaarde gang van de zusters op leeftijd wijst erop dat de zusters in Aerdenhout moeten nadenken over hun toekomst. Er wonen in het gebouw ongeveer dertig zusters, terwijl er zestig appartementen zijn. Intussen gaan de jaren tellen. De jongste zuster is een zeventiger en er zijn drie honderdjarigen van wie de oudste, zuster Engelen, 103 lentes telt. De zusters zullen langzaam aan het tijdelijke met het eeuwige verwisselen en er is geen aanwas van nieuwe kloosterlingen.

Moeder-overste Auxiliane maakt daarom al lange tijd samen met de andere zusters plannen voor de toekomst van het klooster. De orde van de zusters Franciscanessen leeft vanuit het charisma: 'Helpt elkaar wederzijds in liefde'. Deze lijfspreuk bepaalt het levenspad van de zusters en is ook leidraad

voor de bestemming van het gebouw.

Zorgspecialist

De thuiszorg in het klooster is sinds jaren in handen van het familiebedrijf de Zorgspecialist, geleid door Esther Vink en haar man Otto Korstenbroek. Zij is veel jonger dan zuster Auxiliane, maar omdat ze beiden uit een groot katholiek gezin komen, hebben ze ook veel overeenkomsten. De Zorgspecialist staat de zusters bij in het dagelijkse leven. Sommige zusters met alledaagse dingen, sommige zusters krijgen intensieve begeleiding als zij dement raken.

Vorige week hebben Esther Vink en zuster Auxiliane een contract gesloten dat de zorgverlener appartementen in het kloostergebouw gaat overnemen. Het gaat allereerst om huisvesting van dertien jongvolwassenen met een lichte verstandelijke beperking of een vorm van autisme. De jongeren, met een Wajong-uitkering of een zorgindicatie, gaan wonen in apparte-

ten van zo'n vijftig vierkante meter. De bestaande, nu leegstaande zusterappartementen moeten eerst, van mei tot oktober, worden verbouwd.

In het klooster gaat een nieuwe leefgemeenschap ontstaan. De komst van de nieuwe bewoners past wonderwel in de leidraad van de orde, vertelt zuster Auxiliane enthousiast. Zij heeft haar leven gewijd aan het gedachtegoed van de orde, het 'in liefde helpen van elkaar'. Deze hulp wordt gegeven aan de jongeren. „In het klooster gaan meerdere groepen wonen. Mensen met en zonder beperking.” In het klooster zijn ook drie appartementen verkocht aan senioren zonder directe binding met het klooster en er is woonruimte voor mensen met dementie.

Werken

De toekomstige jonge bewoners zullen vaak in of rond het klooster werken. In de tuinen, bij het onderhoud van de begraafplaats of mogelijk in de keuken. Zuster Auxiliane: „Wij willen hier blijven wonen tot en met de laatste zuster. Door de blijvende steun aan kwetsbare mensen laten we hier iets moois achter: het gedachtegoed van onze orde wordt voortgezet.”

Door de komst van de nieuwe bewoners maken de zusters zich dienstbaar aan de zorg van kwetsbare mensen. Soms vallen dingen samen. De dochter van Esther Vink heeft begeleiding in haar dagelijks leven en zou een mogelijke nieuwe bewoner van Alverna kunnen zijn. Zij werkt al tien jaar bij het klooster en heeft het reuze naar haar zin.

Als alles naar wens verloopt zullen de nieuwe bewoners, jongvolwassenen met 24-uursbegeleiding, steeds meer appartementen in het gebouw gaan bezetten. Als alle zusters 'hun hoofden hebben neergelegd', komt het hele klooster beschikbaar voor mensen met een zorgvraag.

De nieuwkomers gaan op stand wonen. Het klooster ligt in het bos aan de uiterst chique Boekenroodeweg, op fietsafstand van de binnenstad van Haarlem. Vlak bij het

Moeder-overste Auxiliane en Esther Vink van de Zorgspecialist bij het beeld voor het klooster.

FOTO'S UNITED PHOTOS/PAUL VREEKER

klooster zijn negentig luxe appartementen waar heel veel geld voor moet worden neergegeld. Bij het bouwcomplex op landgoed Alverna hoort ook het vroegere moedergebouw van het klooster, dat nu een metamorfose ondergaat tot luxe appartementengebouw.

Als zuster Auxiliane en Esther Vink een rondleiding geven door

de toekomstige appartementen op de derde etage, valt meteen op hoe groot en licht ze zijn. Met een mooi uitzicht op het groen of op de begraafplaats waar alle zusters van de orde hun laatste rustplaats vinden.

Het huidige klooster is in 2011 gebouwd. Toen was de eis dat elk appartement zo'n honderd vier-

kante meter groot moest zijn. Dat was een zee van ruimte voor de zusters die zulke grote kamers niet gewend waren. De tijdgeest is nu dat de appartementen in grootte worden gehalveerd voor jongeren met een lichte beperking, die overkomstig de lijfspreuk van de zusters een warm welkom zullen krijgen.

Op dinsdag 18 april houdt de Zorgspecialist een open dag in het klooster. De dag is bedoeld voor toekomstige bewoners van de woongroep SamenThuis Alverna (17:00-18:30 uur) en voor nieuwe medewerkers (08:45-20:15 uur). Het adres van het klooster: Boekenroodeweg 9.

„ Helpt elkaar wederzijds in liefde

„ Eerst is een groep van dertien jongeren welkom

Moeder-overste Auxiliane blikt terug op een bijzonder leven

Aerdenhout ■ Toen zij op haar 26e besloot om toe te treden tot het klooster, reageerde iedereen stomverbaasd. „Je bent gek!” riepen haar vrienden. Het was het begin van de jaren zestig en het rijke Roomse leven in Nederland was goedbeschouwd al verleden tijd. Zuster Auxiliane, opgeleid als verpleegster, stond vierkant achter haar keus en heeft geen moment spijt gehad van de beslissing om tot de orde van de zusters Franciscanessen toe treden. Zij behoorde in 1963 - „ik ben zestig jaar lid van de orde” - al tot de uitzonderingen. Samen met slechts drie andere vrouwen ging zij in dat jaar het habijt dragen.

Het was mijn roeping, zegt ze. Ze heeft drie jaar verkering gehad met een jongen die haar al eens had gevraagd: hoor jij niet in het

klooster? Het zaadje werd geplant en zij nam afscheid van haar vrijer. Als oudste in een groot katholiek gezin met tien kinderen stelde ze haar leven in dienst van het geloof dat haar als kind al had gegrepen. Op zondagavond ging zij als kind vrijwillig met haar vader mee naar de complete in de kerk. „Huisje-boompje-beestje met een gezin en man, dat was gewoon niks voor mij. Als getrouwde vrouw was ik doodongelukkig geworden.”

Na een religieuze opvoeding in het moederhuis van de orde in Aerdenhout, was haar eerste baan verpleegkundige in de Ursula-kliniek in Wassenaar. Zij woonde daar met andere zusters. De verpleging van mensen schuurde soms met de religieuze rituelen. „Op gebedstijden ook op de ziekenhuis-afdeling moeten zijn, vond ik niet altijd ge-

Zuster Auxiliane.

makkelijk. Ik werd er in het begin op aangesproken, maar kon er met mijn overste goed over praten.” Maar de nieuwe tijd had ook vat gekregen op de dagelijkse gang van zaken in de kerk, vervolgt zij haar verhaal. Het Tweede Vaticaans Concilie zorgde voor ver-

nieuwing van het katholieke leven. De deuren gingen open en de kerk raakte minder naar binnen gekeerd. Het leidde tot een turbulente tijd in de kerk. „Het concilie maakte een eind aan de slaafse volgzzaamheid in de kerk.”

Onafhankelijk denken past bij haar en na haar eerste baan bij het ziekenhuis, volgden er andere leidinggevende functies in de zorg. Zij deed een HBO-opleiding en ging later theologie studeren. In 1981 trad zij toe tot het bestuur van de congregatie en werkte mee aan

De kerk bood haar een rijk en avontuurlijk leven

een nieuw beleid voor de toekomst. „Tijdens deze periode heb ik veel mogen reizen en daardoor veel van de wereld gezien. Ik zag vooral armoede in landen zoals Malawi, Nigeria, Oost- en West-Timor.” Zij woonde een tijd in Brazilië en zes jaar lang in Rome.

Op haar 86e is het tijd om terug te blikken. De kerk heeft haar een rijk en soms avontuurlijk leven gegeven. De mensen die haar waarschuwen niet in het klooster te gaan hebben ongelijk gekregen. De katholieke kerk is al decennia aan het krimpen, een trend die in haar ogen onafwendbaar is. De religiositeit zal nooit verdwijnen, de reden dat er weer nieuwe kerkgenootschappen ontstaan die weer groeien. „Ieder mens heeft een bron in zichzelf die dieper is dan het platte leven van alledag.”

Klooster Alverna.